

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

A P A R E D E D O U A O R I P E L U N Ă

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

S U M A R U L

1. Hotărârea Sf. Sinod	Redacția	6 Patronul Seminarului Central	* *
2. Extras din sumarul ședinței Sf. Sinod		7. Mișcarea Misionară	**
3. Cuvântare	I. P. S. Patriarh	8. Mișcarea în cler	**
4. Comentariu practic	Pr. Marin C. Ionescu	9. Parohii vacante, etc.	**
5. Catehism ortodox	Traduc. de Pr. St. Iliescu	10. Apel	**

HOTĂRÂREA SF. SINOD

PRIVITOARE LA DATA PAȘTILOR 1929.

Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe române s'a întrunit la 21 Ianuarie 1929 în sesiune ordinară; și—sesizat fiind din mai multe părți cu privire la mișcările și agitațiunile ivite mai ales între Prut și Nistru în jurul serbării Sf. Paști din acest an—s'a ocupat din nou de data acestui mare praznic.

Discuția s'a pus în mod contradictoriu asupra întrebării, care ar fi data Paștilor cea mai corespunzătoare hotărârii Sinodului dela Niceia, canoanelor și tradițiunilor din biserica răsăritului: 31 Martie sau 5 Mai? Unii dintre membrii Sf. Sinod au reprezentat un punct de vedere, alții pe celălalt. Și după discuțiuni îndelungate în sesiunea dela 24 Ianuarie 1929 au hotărât cu

unanimitatea glasurilor prezente următoarele:

Aducem această hotărâre la cunoștința clerului și poporului din Arhiepiscopia noastră cu îndatorirea, ca:

1. Toate fețele bisericești și persoanele în slujba bisericii să lumineze pe ci eventual nedumeriți asupra acestei chestiuni, îndemnându-i la respectarea hotărârii și la prăznuirea cu pace a Sfintei Invieri a Domnului, căutând nu a se neliniști pe tema datei Paștilor, ci a se neliniști în căutarea mijloacelor creștinești de curățirea sufletului întinat de greșeli și păcate, ca — îndreptat și pocăit — să prăznuiască cu vrednicie Sfânta Inviere.

Redacția „Apostolului”

EXTRAS

din sumarul ședinței dela 24 Ianuarie 1929. — Sesiunea ordinară a anului 1929.

CONCLUZ

1. Sfântul Sinod ecumenic, ținut la Niceia în anul 325, a introdus pentru prima dată în întreaga Biserică creștină — ca măsură de timp — *calendarul păgân* al împăratului Iuliu Cesar. Atunci Sf. Părinți — pe temeiul calculelor făcute de bărbați învățați —, au observat, că anul din *calendarul Julian* era mai lung, decât anul ceresc, cu 3 zile. Astfel au hotărât, să sară în *calendar* peste cele 3 zile de prisos, care produceau *încurcătură*, căci anul din un *calendar* bun nu-i ertat să fie mai lung, ca anul ceresc.

Acest Sf. Sinod n'a luat și o hotărâre formală, pentru ca această *încurcătură* și deosebire de lungime între anul din *calendar* și anul ceresc să nu se mai ivească și în viitor. Inșă nouă ne-a lăsat ca *pildă de urmat* în viitor aceeași normă de procedură în cazuri asemănătoare.

Astfel ne-am pomenit în zilele noastre, că anul din *calendar* s'a lungit cu 13 zile de prisos față de anul ceresc; cu alte cuvinte, când pe cer semnele lui arătau că anul s'a încheiat, în *calendarele* noastre — împotriva firei — anul mai dura încă 13 zile. Această deosebire de lungime tot creștea mereu. De aceia Biserica a trebuit să execute procedura Sinodului ecumenic dela Niceia.

Acum, ca să se pună capăt acestei creșteri continue, care mereu producea *încurcături* între oameni și țări, Sf. Sinod al patriarhiei ecumenice din C-pole, — în înțelegere și cu Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române — au hotărât la 1923 readucerea anului din *calendar* întocmai la starea, în care a adus-o Sf. Sinod dela Niceia în 325, sărind peste 13 zile de prisos, așa cum a sărit sinodul dela Niceia în vremea sa cele 3 zile, cu care anul din *calendar* era mai lung față de anul ceresc. În 1924 Sinodul român, — pe baza hotărârei comune dela Cpol. — a îndreptat și pentru viitor greșala și deosebirea dintre anul *calendarului* și anul ceresc, reducând — pe temeiul calculelor făcute de învățați specialiști — deosebirea la un minim de 2 secunde la an, pe când anul din *calendarul* folosit de biserica romano-catolică și de apuseni — îndreptat în anul

1582 — este și azi mai lung, ca anul ceresc, cu 26 secunde la an.

2. Acest *calendar* al nostru, acum îndreptat și curat ortodox, este azi cel mai exact și aproape de adevăr — deci și cel mai bun. — El este și rămâne definitiv dimpreună cu sorocul sărbătorilor fixe, adică cu data lor stabilită la aceiași zi din lună și din an.

3. În cadrele *calendarului*, Sfintele Paști și praznicele în legătură cu ele: Floriile, Ispasul, Rusaliile și celelalte orânduiri tipice, — se mișcă ca o suveică. Data lor o stabilește pascalia cu calcule destul de complicate. Biserica trebuie să așeze acum data Sf. Paști și a sărbătorilor mobile în *trupul calendarului îndreptat*: ținând seamă de regulile de la Niceia.

În această privință biserica încă nu a adus o hotărâre definitivă, ci de câțiva ani decurg între bisericile autocefale tratativele pe cale de corespondență, pentru a afla pascaliei locul său, mai ales că în cursul veacurilor — de la Sinodul Niceia încoace (325) —, Paștile totuși au căzut de mai multe ori deodată cu *Pascha Oveilor*, deci în contra regulii canonice dela Niceia, ori cât de strict s'a aplicat acea regulă. În anii dela 360—550 au căzut deodată de vre-o 10 ori.

4. Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, — ca și celelalte biserici — studiază chestiunea și la 12—13 Ianuarie 1928 a stabilit, care ar fi — pe baza regulii hotărâte la Niceia — data Sf. Paști în anul 1929? El a constatat, că data cea mai corectă și cea mai conformă cu hotărârile dela Niceia este 31 Martie 1929.

Biserica Ortodoxă Română, azi cea mai puternică și mai bineorganizată și mai liberă dintre bisericile ortodoxe, este datoare a lua inițiative în ce privește viața ecumenică a ortodoxismului întreg.

5. Comunicându-se I. P. S. Patriarh Miron, după reîntoarcerea sa din streinătate, studiul acesta al sinodului român, a luat cunoștință de el și l-a comunicat pe cale de corespondență cu patriarhul ecumenic dela Constantinopol, carele duce tratativele cu celelalte biserici ortodoxe și în privința aceasta. Patriarhia ecumenică constată în scrisoarea sa către Patriarhul Român No. 2963/928, că

calculul „Sinodului Român“ pentru anul care vine 1929, ca să prăznuiască Sf. Paști la 31 Martie după calendarul îndreptat este o dată care corespunde exact cu vremea hotărâtă de întâiul Sinod Ecumenic din Niceia pentru prăznuirea „Sfintelor Paști...”

În conștiința acestei „exacități“, biserica română premergătoare a și aplicat această dată.

6. Data de 31 Martie e singura dată corectă atât sub raportul adevărului științific cât și a normelor stabilite la Niceia. E Duminica I-a după prima lună plină a Echinocțiului de primăvară. Nu „coincide“ cu Pasha Evreilor. Nu cade după 25 Aprilie. Nu atinge nici postul Sf. Apostoli.

7. Biserica română, în urma situației în ortodoxie, este datoare a lua inițiativa în privința așezării pascaliei în cadrele calendarului, întemeiat pe adevăr iar nu pe superstiții, alimentate și agitate de dușmanii țării și ai neamului și de cei ce în mod conștient sau inconștient au intrat în slujba a celor dușmani și streini, care sistematic urmăresc scopul de a învenina orice situație mai dificilă din țară.

8. Patriarhul Ecumenic din Constantinopol constată, că data de 31 Martie pentru 1929 este într-un totu exactă. Greutatea înțelegerii cu celelalte biserici autocefale pe cale de corespondență au împiedicat finalizarea chestiunii, cea ce însă nu micșorează fondul adevărului și nu e de cât o trecătoare nepotrivire cu celelalte biserici de un an iar nu o deosebire principală.

9. Este greșit a vorbi de o „Pascalie nouă“. Biserica română prin fixarea acestei date nu vrea să schimbe vechea pascalie, ci pe aceasta o așează în cadrele calendarului îndreptat, după normele canonice vechi și tradiționale.

Această așezare prezintă greutate numai în anumiți ani excepționali, cum e și 1929. În colo nu se ivesc asemenea greutăți. Anii viitori vor fi mai normali și sub raportul datei Paștilor la răsăriteni.

Sf. Sinod dela Niceia stabilise un punct fix în natură, după care să se orienteze la stabilirea datei Paștilor. Este acest punct fix echinocțiul de primăvară, pe care — sărind preste cele 3 zile de prisos — l-au pus la 21 Martie. Dar întârzierea din calendar cu cele 13 zile din zilele noastre a avut de urmare tocmai mutarea acestui punct „fix“

dela 21 Martie la 9 Martie, adică punctul „fix“ devenise mobil și schimbăcios. Deci și în interesul Paștilor trebuia readus la fixitatea posibilă, cum corespunde procedurii dela Niceia. Iar pascalia trebuie așezată în aceste cadre îndreptate.

10. Poporul român în marea sa majoritate așteaptă liniștit prăznuirea Sf. Paști la data de 31 Martie. Agitația contra calendarului și a acestei date, s'a pornit din unile părți ale Basarabiei, unde agenți streini, au găsit mai multe elemente credule pentru scopurile lor de propagandă antiromânească și perversă, mai ales că și unii politicieni inconștienți au pregătit în deceniul trecut masele poporului în a crede că mizeriile, care după război s'au ivit, precum în toate țările așa și la noi, sunt provocate de vechiul regat și că dela București, centrul românismului, nu poate veni nimic bun. Propaganda aduce roade. Scânteia agitației a sărit și în alte părți atingând locuri apropiate de Bucovina și Moldova; a găsit aderenți și în București.

11. A schimba această dată, ar însemna a conturba conștiința religioasă și liniștea poporului din Ardeal, Banat, Oltenia, Muntenia, Moldova și Bucovina și a produce neîncredere în sufletele lor disciplinate de biserică, alipite de autoritatea ei și ierarhii lor; ba în situația creată ar însemna a călca adevărul, a încuraja ignoranța și superstițiile. La aceasta s'ar mai adăoga și răul de a mâna apa la moara agitatorilor streini, încurajându-i în acțiunile lor subversive; a justifica pornirile celor ce exploatează credulitatea oamenilor neorientați. De altă parte s'ar încuraja și tendința acelor basarabeni — fie clerici fie intelectuali, — care an de an sunt în căutarea unor chestiuni de agitare împotriva autorităților superioare și pe care voesc a le duce la isbândă în contra intereselor superioare, obștești, ale Bisericii și ale neamului, amestecând adesea ori în asemenea situații dificile și alte interese și ambiții particulare și personale. Asemenea porniri nu-i permis a le încuraja, căci ne îngreunăm consolidarea nemului în jurul intereselor vitale ale țării.

Biserica noastră se conduce până la mucle de steaua adevărului și a intereselor superioare ale majorității poporului român, iar nu de cei creduli și expuși influențelor venite dela agitatorii streini sau alt soi de interesați.

Data de 5 Mai este dată forțată, care produce multe încurcături și calcă alte forma-

lități stabilite în trecut. Ea cade după 25 Aprilie ceia ce trece limita canonică a intervalului, în care pot cădea Paștile. Cade și după a II-a lună plină, ceia ce încă e oprit. Mai înlătură și postul Sf. Apostoli Petru și Pavel și conturbă și alte orânduiele obișnuite în biserică.

Această dată este anul acesta urmată de celelalte biserici ortodoxe, față de care se vor da explicările necesare cu stabilirea tendinței noastre de menținerea unității ecumenice și în privința serbării unitare a Sf. Paști, în care scop vom propune a ține an de an conferințe generale pentru o înțelegere comună până la normarea definitivă a chestiunii și pentru anii critici.

În fața acestei situații Sf. Sinod hotărăște:

I. Menținerea datei Sf. Paști pe 31 Martie — cum s'a precizat în toate calendarele tipărite, mai ales că anii viitori nu se mai ivesc greutatea de calcule din anul acesta.

II. Sf. Sinod îndeamnă pe toți fiii de ordine și pricepere, a sfătui și pe cei seduși a nu se lăsa căzuți în mrejele agitatorilor periculoși pentru țară și așezămintele ei.

III. Înaltul Guvern este rugat a dispune ca toate autoritățile civile și militare să stăruie pentru respectarea ordinii legale și a da ordin a se aduce la cunoștința agitatorilor că libertățile cetățenești nu se pot exercita în scopul de a ataca autoritatea instituțiilor de stat și a răsvrăti poporul pe asemenea chestiuni fără aspre sancțiuni, care și trebuiesc aplicate, căci țara are lipsă de ordine și liniște. Agitatorii streini trebuiesc urmăriți și trimiși la locul lor.

(ss) MIRON,
Patriarhul României

PIMEN, Mitropolitul Moldovei și Sucevei; NICOLAE, Mitropolitul Ardealului, Banatului, Crișana și Maramureșului; † VARTOLOMEU, Episcopul Râmnicului Noul Severin; † GHENADIE, Episcopul Buzăului; † GRIGORE, Episcopul Ardealului; † NICOLAE IVAN, Episcopul Clujului; † IACOV, Episcopul Hușilor; † NICHITA, Episcopul Argeșului; † COSMA, Episcopul Dunării de jos; † IOAN, al Albauliei, Episcopul Armatei; † IOSIF, al Caransebeșului; † V-SARION, al Hosiului; GHERONTIE, Episcopul Constanței; † PLATON PLOEȘTEANUL; † EVGHENIE PIIEȘTEANUL; † ILARION BĂCĂOANUL; † GRIGORIE L. BOTOȘANEANUL; † VASILE, de Râșinari; † ANDREI CRÎȘANUL, † TIT TÂRGOVIȘTEANUL; † GURIE, Mitropolitul Basarabiei; † JUSTINIAN Episcopul dela Cetatea Albă; † DIONISIE.

CUVÂNTAREA

I. P. Sf. Patriarh Miron la sfințirea „Mănăstirii Sf. Ilie Proorocul” din Toplița
21 Octombrie 1928.

Din vremuri vechi și până de curând, Ardealul nostru a fost sub stăpânire străină. În acest timp am fost pururea ajutamați de frații noștri din țările românești. N'a fost zi, în care domniile Munteniei sau ai Moldovei să nu se gândească la frații lor de aici. Ajutoarele n'au fost de pâine, căci un călcăiu de pâine a produs hărnicia brațelor românești și pe pământul Ardealului robit; ajutorul a fost moral, duhovnicesc, de hrană sufletească, ținând seamă de cuvintele Scripturii: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”.

Acest ajutor a fost statornic și în vremurile mai vechi a fost chiar mai mare, căci nu există Vlădicie sau așezământ călugăresc dincoace de Carpați, cari să nu fi fost înființate de Voevozii țărilor Românești, de oamenii lor sau de călugări de dincolo.

Cel dintâi început de episcopie în Ardeal,

dela Galații Făgărașului, a fost înființat de Vlad Tepeș, care a trimis acolo pe episcopul Macarie. După restaurarea Mănăstirii Prislopului, în părțile Hațegului, de Domnița Zamfira, fca lui Moise Vodă, a doua zi a apărut acolo un vlădică românesc. Tot așa și Geoagiul, unde Radu Vodă avea un castel al lui propriu, a avut pe episcopul Cristofor. Iar aici în părțile mai apropiate de noi Ștefan cel Mare și sfânt, în sătulețul Vadului de lângă Dej a întemeiat Mănăstirea și episcopia Vadului. În timpul domniei fostului Rege Ferdinand I, am reînnoit-o din cenușa trecutului său reînființându-se sub numirea „Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului”, din care azi faceți parte voi, iubii fii sufletești. Peste 11 vlădici sunt cunoscuți ca episcopi ai Vadului, cari — pe lângă slujba de părinți sufletești —, îndeplineau și înalte misiuni politice pe lângă împărații Austriei.

Aceste înființări de episcopii, au fost făcute pentru a ține trează legătura sufletească a fraților de dincolo, cu cei de dincoace de Carpați. Cununa acestei dragoste de frați s'a pus de voevodul Mihai Viteazul, după intrarea în Alba-Iulia. El a făcut cu principele Ardealului Sig. Batori o legătură politică, în care se asigura preoților români din Ardeal aceleași drepturi ca și preoților din țările Românești, cât și se stabilește condiția, ca vlădicii din Ardeal să fie sfințiți în capitala țării românești la Mitropolia din Târgoviște, apoi s'a mutat la București. În baza acestei legături politice a ajuns Mitropolitul Munteniei să poarte până'n ziua de astăzi titlul de „Mitropolit al Ungro-Vlahiei“.

Nu știu, dacă voi țărani cu îndeletniciri plugărești sunteți în stare să vă dați bine seama de marea însemnătate istorică a celor făcute de Mihai Viteazul. El întrezărea, că unirea românilor sub acelaș sceptru făcută de el, nu va dura mult și se va rupe căci împrejurările nu erau coapte încă, de aceea s'a gândit, să facă și o legătură bisericească sufletească, care nu va putea fi nimicită cu una cu două. Mihai a lăsat la Alba-Iulia pe Ieroftei, adus cu sine ca mitropolit al Ardealului, a zidit mitropolia.

Împărații Austriei numai târziu au observat pericolul acestei legături bisericești, care a produs o unire sufletească așa de tare de nici o putere nu a fost în stare să o rupă. Domnitorii streini când catolici, când calvini au început tocmai pentru aceasta să ne prigonască legea și pe vlădici. A fost un timp de grele suferințe. Mai greu încercat a fost mitropolitul Sava Brancovici, care — înfruntându-le prigoana — a fost dus în zile de târg în mijlocul orașului Vințul de jos, desbrăcat nap și bătut până a căzut carnea bucăți de pe el. El și-a dat sufletul aci lângă noi, în castelul din Ieciu; și întru pomenirea muceniciei lui, Ieciului i s'a dat numirea de Brâncovenesti. Dumnezeu să-l odihnească în pace, căci mult a suferit. Faptele sufletului lui de român și creștin drept credincios, ni le-a lăsat nouă moștenire. Tocmai pentru suferințele îndurate de înaintași pentru biserica noastră, trebuie azi să o iubim cu atât mai tare.

Cu gândul, să ne nimicească unitatea sufletească cu Românii din țările românești, au înfipt în inima neamului nostru unirea cu biserica Romei, desființând Mitropolia Alba-Iulia și nelăsând să mai funcționeze nici un episcop ortodox. Optzeci și cinci de ani am

fost fără păstor, crezând că „de vor bate păstorul se va împrăștia turma“. Pretutindeni, la poalele munților erau mănăstiri în legătură cu cele de dincolo. Toate mănăstirile le-au ars și cele de piatră le-au sdorbit cu tunul, iar pe călugări i-au alungat. Cu toate prigoanele, poporul nostru n'a rămas fără păstori, căci dacă căile de drumul-mare erau păzite, călugării au cunoscut cărările ferite de prin codri și au continuat să țină vie legătura și trează credința cea adevărată. Prin munca și apostolia acestor modești călugări ni s'a păstrat credința. Aceasta e însemnătatea cea mare a fostelor Mănăstiri și a călugărilor din ele.

Iată de ce am simțit de o sfântă datorie, ca din ceia ce mi-a dat bunul Dumnezeu să reânoesc un astfel de așezământ duhovnicesc. Am mai făcut o și din datoria ce am simțit o față de părinții mei țărani, ca voi să veniți să vă închinați la piatra mormântului lor, aducându-vă aminte că ei au dat pe primul patriarh al României-Mari, și — mergând acasă — să vă trageți dela gură ca să vă puteți îngriji de creșterea copiilor voștri dându-i la școală, căci nu se știe în care din copiii voștri azi desculți se ascunde un nou om mare.

Dar aici vi se dă ocazia să aflați și o altă hrană sufletească, cum nu se află în nici o mănăstire românească. Aici am așezat trei sfinte icoane, cari n'au pereche nicăieri. Ele m'au însoțit în drumul ce l-am făcut la Ierusalim, la toate patriarhiile ortodoxe din lume, la Constantinopol, Alexandria, apoi la Atena și Ierusalim, unde au stat o zi și noapte pe mormântul Domnului; tot așa și în biserica de pe Golgota, acolo le-am așezat chiar pe locul, unde a fost crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul nostru. După aceea au fost sfințite de mine în biserica restignirii de pe Golgota, unde am slujit Sf. Liturghie în ziua de Ispas 1927 și le-am stropit cu apă din râul Iordanului, unde tot eu am fost făcut sfințirea apei pe o luntre.

Le-am așezat aici, ca toți credincioșii cari vor trece pragul acestei sfinte mănăstiri să se închine lor, cu gândul și cu hotărârea să se îndrepteze în greșelele lor și să se împodobească cu virtuțile cele creștinești propoveduite de Iisus, pe-al cărui sfânt mormânt au stat, făcându-se astfel vrednici a se împărtăși de pogorârea peste ei a darului lui Dumnezeu, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

COMENTARIU PRACTIC

Deosebirea între bunurile pământești și bunurile Cerești.

I. Se deosebesc întâi de toate în ce privește *natura lor*: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde furii le sapă și le fură, ci strângeți-vă comori în Ceruri unde nici moliile și nici rugina nu le mănâncă și unde furii nu le sapă și nu le fură“. Mateiu VI, 19.

Comorile pământești constau din aur și argint, din pietre prețioase, ștofe scumpe, haine strălucite și din mobile pompoase.

Ele mai constau din moșii întinse, din case încăpătoare, din reputație, din onoruri și glorie pământească și din plăceri.

Toate acestea sunt vânt și fum, abiz și isvor de corupțiune și stricăciune. Comorile cerești constau numai din acte virtuozose de răbdare, de iubire, de temperanță, de ascultare! Ele mai constau din fapte de milostenie și din rugăciuni evlavioase: iată comori vrednice de Ceruri și potrivite cu demnitatea rânduită de Dumnezeu omului.

II. Bunurile pământești se deosebesc de cele Cerești și prin felul lor de *dobândire* și de *sporire*.

Bunurile pământești se câștigă cu trudă și muncă grea. Ai nevoie de un cheag inițial și de prilejuri norocoase în dobândirea lor.

Nu poți tu să le câștigi fără să-l privezi pe altul și să nu te miri când acel altul pune mâna pe ele și te privează pe tine.

Bunurile Cerești sunt la dispoziția noastră. Ca să le dobândești, nu este nevoie decât să voești. Harul se capătă prin rugăciune.

Grija de a ne îmbogăți cu asemenea bunuri n'a doborât pe nimeni și nimeni nu poate să ne prăbușească prin această fericită antrepriză.

Bunurile Cerești diferă de cele pământești nu numai în ce privește agonisirea lor, dar și în ce privește sporirea lor. Inima noastră este deopotrivă de nesățioasă în agonisirea celor pământești: ea râvnește într'una la sporirea avuțiilor pământești în care ea își vede comoara sa, fericirea sa; însă și acel care nu dorește decât bunuri cerești, are o singură mângâiere în viață: să și le înmulțească în toate zilele și în toate clipele zilei. Un suspin, o dorință, o simplă îndreptare a gândirii ne și sporește comoara noastră duhovnicească. Sănătos sau bolnav, treaz sau adormit, nimic nu

te împiedică să te îmbogățești din ce în ce mai mult.

De câtă nepăsare ne facem noi vinovați cei cari ne preocupăm de orice fel de bunuri afară de cele ale Cerurilor.

III. Bunurile pământești și cerești diferă între dănsese și în ceea ce privește *păstrarea* lor.

La câte accidente neprevăzute nu sunt supuse bunurile pământului și la câte neplăceri nu te expun!

Rugina le mănâncă, moliile le rod, vecimea le uzează, furii le sapă și le fură, incendiile le mistuesc, naufragiile le înghit și câte alte accidente nu le pândesc și nu le stau împotrivă?!

Reputația și slava îți este întunecată prin calomnii, invidii și înscenări; plăcerile procurate de comorile tale pământești ți le sdruncină iscodirea și pizma vecinului, necredincioșia prietenilor și chiar betșugurile și bolile tale.

Câtă neliniște, câtă îngrijorare și câtă turburare și frământare nu ți agonisesc bogățiile tale pământești.

Comoara ta cerească însă nu se smintește de niciun soi de accident și nu-ți este răvniată de nimeni în lumea aceasta.

Ea nu se teme de nimeni altul decât numai de *TINE INSUȚI*.

IV. Bunurile pământești diferă de bunurile cerești în ce privește *slăbănirea* lor.

Bunurile pământești ne slăbesc inima și ne orbesc spiritul. Inima se influențează de natura bunurilor care te afecționează. „*Fiindcă unde e comoara voastră, acolo va fi și inima voastră*“. Așa încât ce este o inimă, care-și leagă fericirea ei de comorile pământești? O inimă de țărână, o inimă materială, josnică, pământească, pieritoare ca și dulceturile și fericirea amăgitoare a averilor ei, o inimă de iască, care nu se hrănește decât cu chimere și cu frivolități. Slujește o astfel de inimă țintei supreme pentru care a fost creată?! Nici pedeparte.

Dimpotrivă, o inimă, care nu lucrează decât pentru Dumnezeu și care nu-și are comoara decât în Ceruri, este o inimă nobilă, generoasă, înaripată, sublimă, cerească și divină. Dacă vreau să știu unde-ți este comoara, voi

cerceta unde-ți este inima ta. Voiu observa cu deamăruntul către care anume lucruri se pleacă dela sine, de care lucruri se îngrijește mai mult și mai cu plăcere: de cele cerești sau de cele pământești?

Bunurile materiale îți orbesc spiritul și rațiunea. „Ochiul vostru luminează trupul. Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău este luminat; dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău este întunecat. Așa dar, dacă lumina care este în voi nu este decât întunec, cu atât mai mare va fi întunecul“. Adică spiritul vostru, judecata voastră, rațiunea voastră aparțin sufletului vostru, iar sufletul vostru sălășluiește în trupul vostru.

Dacă voi aveți ochi sănătoși, curați și nevițiați de vreun corp străin, tot trupul vostru se află în lumină: voi știți adică cum sunteți și unde vă aflați, încotro mișcați pasul și în spre ce întindeți mâna voastră, ce trebuie să faceți și ce nu; într'un cuvânt voi stați în lumină și lucrați în lumină și aceasta este pentru voi un punct de reazim și de siguranță.

Astfel este starea celui care lucrează pentru Ceruri; el simte că merge în lumină și că-și ia partea cea bună.

El vede lucrurile așa cum sunt și le prețuește după adevărata lor valoare.

Dacă însă ochiul tău este vițiat, cum vei desluși oare lucrurile?

O! Doamne ce orb este acela, care-și desparte ochiul său de Ceruri prin oblonul bunurilor pământești!

El n'are plăcere, n'are gust și n'are prețuire decât pentru lucrurile pământești. El nu poate nici măcar să bănuiască, că ar mai fi

și alte bunuri decât cele pământești și nu poate întrezări o altă viață decât cea pământească. Nu poate ajunge cu mintea lui întunecoasă până la Raiu și Iad. Câteodată nu uită să se încurajeze pe sine și să afirme pur și simplu, că nu există, tocmai ca un copil, care acoperindu-și ochii, strigă cât îl ține gura că soarele s'a stins pe bolta cerească. O inimă robită de cele pământești nu poate să aibă o altă curățenie decât meșteșugul de a-și ascunde blestemățiile și slăbiciunile.

Să ne curățim deci fără încetare ochiul sufletului nostru, să-l fortificăm cu luminile religiunii și ale credinței și să nu ni-l întunecăm cu maximele lumești, cu sugestiile diavolești și cu jugul pasiunilor și iluziilor deșarte.

V. Bunurile cerești diferă de cele pământești prin *bucuriile ce ni le prilejuiesc*.

Nu te poți bucura de lucrurile și bunurile lumești decât în scurta-ți viață pământească și încă nici atât fără intermitențe năpraznice și primejdioase.

Bucuria lor este deci de scurtă durată, plină de riscuri, de dureri și de amărăciuni neașteptate. Abia moartea este în stare să ne deslege și să ne ușureze de această fericire imperfectă și chinuitoare.

Bucuria bunurilor cerești este dimpotrivă perfectă, veșnică și sigură de veșnicia ei. Ce nebulie să te legi de pământ și de bunurile lui vremelnice în loc să dobândești Cerul cu comorile și fericirea lui veșnică!

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Biserica „Cuibu cu Barză“

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

Ediția Sf. Sinod bulgar
de Bogoliubov-Kalnev

Răspuns. Una singură fiindcă-trupește-vom muri toți, o singură dată (Evr. 9: 27; comp. 2 Cor. 5: 10).

Intrebare. Dar de ce se vorbește în Apocalips despre „prima înviere“ și despre „a doua moarte“ (—20: 6)?

Răspuns. Cuvintele din Apocalips trebuie să le înțelegem duhovnicește. Sfântul ev. Ioan, Văzătorul-Tainelor, vorbind despre „prima înviere“, înțelege, fără îndoială, în-

virea creștinilor din moartea păcatului. Păcatul este moarte înaintea lui Dumnezeu. Cu această moarte am avut toți de lucru până în momentul sfântului Botez (Rom. 7: 9—10). Creștinii botezați, adăpați cu darurile Sfântului Duh și neîntinați de necurăția păcatului, nu vor mai vedea a doua moarte adecă nu vor mai fi aruncați de Dumnezeu și osândiți după moarte (Rom. 5: 1; 8: 1).

Din potrivă, în calitate de „împărați și

preoți ai lui Dumnezeu și Hristos“ (Apoc. 20: 6), după moartea trupestă, vor trece în viața vecinică (Rom. 8: 13) aceia cari au început chiar acum acest lucru, în condițiile existenței pământești (Ioan 6: 40).

Intrebare. Cu ce se întărește faptul că trebuie să înțelegem așa și nu altfel cuvintele Ap. Ioan despre „prima înviere” și „a doua moarte”?

Răspuns. Intreaga învățătură a lui Hristos și Apostolilor așa explică cuvintele amintite. Din învățătura Noului Testament se descoperă, că oamenii morți trupest, numai o singură dată, vor învia. Domnul spunea: „*Așa va fi la sfârșitul veacului acestuia: Trimite-va fiul omului pe îngerii săi și vor culege dintru împărăția lui toate smintelile și pe cei ce fac fără de lege. Și-i vor arunca pe ei în văpaia focului; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților*”. (Mat. 13: 40—43).

Intrebare. Pentru cât timp vor fi condamnați păcătoșii la „scrâșnirea dinților” iar dreptii cât de mult „vor străluci” preamăriți în împărăția Tatălui lor?

Răspuns. La această întrebare răspunde însuși Hristos în Evanghelie și cu aceasta ne arată cu adevărat câte morți și câte învieri așteaptă pe creștini dincolo de groapă. Numai o singură înviere pentru fericirea cu Dumnezeu și o singură moarte care va consta în depărtarea dela fața lui Dumnezeu pentru vecie. Lucrul acesta reiese în mod neîndoios din cuvintele lui Hristos, capitolul 25 al Evangheliei după Matei. Aci Domnul înfățișează ucenicilor săi slăvita Sa venire în lume. Această venire va fi ceva strașnic, gândindu-ne la acea judecată ce așteaptă pe cei păcătoși, ceva unic având în vedere vecinicia osândeii. Și aceasta va fi deoarece vorbirea Mântuitorului se termină cu aceste cuvinte: „și aceia (păcătoșii) vor merge la pedeapsă vecinică, iară dreptii la viață vecinică” (Comp. Ioan 5: 29).

Dacă, după jud cată, pe unii îi așteaptă „viața vecinică”, iară pe alții „pedeapsa vecinică”, este clar, că aceasă pedeapsă a păcătoșilor va fi opusul vieții, moartea vecinică, a doua moarte care nu va trece niciodată în viață.

În felul acesta, atât „viața vecinică”, cât și „pedeapsa vecinică” vor fi unice, fără sfârșit (Mat. 3: 12; Marc. 9: 43, 44—48).

Intrebare. Despre ce se vorbește în ultimul articol al Simbolului de credință?

Răspuns. În articolul 12 se spune, că pentru

cei înviați va descoperi Domnul o viață vecinică dincolo de mormânt (Tit 1: 2; Mat. 25: 46) — pentru cei drepti o nespūsă fericire, iar pentru păcătoși — o pedeapsă vecinică.

Intrebare. Așteaptă oare biserica ortodoxă o viață vecinică și nemuritoare pentru toți creștinii sau numai pentru cei drepti?

Răspuns. Pentru toți oamenii, fără deosebire. Cuvântul lui Dumnezeu încredințează pe creștini despre aceasta. Mântuitorul spune: „*nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă*” (Mat. 10: 28)

„Nu vă temeți” cuvintele acestea se referă la toți creștinii. „Nu vă temeți”, că asupritorii pot să omoare trupul vostru; asupra sufletului vostru însă nu au nici-o putere: Sufletul omenesc este nemuritor (Vezi Luc. 12: 4—5).

Intrebare. Despre ce mărturisește osânda cea înfricoșată a Domnului la judecata cea de apoi?

Răspuns. Ne vorbește tocmai despre faptul, că nu numai dreptii, ci și păcătoșii vor suferi răsplata vecinică a vieții lor pământești.

Păcătoșii — după moarte — moștenesc „pedeapsa vecinică” adică o viață cu munci nesfârșite. Aceste munci, în decursul vremii, nu vor slăbi, ba din contră vor spori din pricina înstreinării desnădăjduite a păcătoșilor dela fața lui Dumnezeu (Ps. 5: 11). O viață în astfel de condiții este înfățișată de Hristos drept o „chinuire vecinică” sau drept o „pieire vecinică dela fața lui Dumnezeu și dela slava țării Lui”, după cuvintele Ap. Pavel (2 Tes. 1: 6. 9).

Iar că, într'adevăr, păcătoșii, în iad, nu vor fi arși într-o clipă și fără urme, așa precum arde miriștea în para focului (Maleahi 4: 1), că ei vor trăi în veci după moarte și vor fi chinuiți în cugetul lor — lucrul acesta ni l'a arătat Mântuitorul în cuvintele citate cum și în alte multe (Vezi Luca 20: 38). Domnul a mai vorbit de pildă și așa: îngerii, la sfârșitul lumii, „*pe aceia cari fac rădă de legea, îi vor arunca în văpaia focului: acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților*” (Mat 13: 42; 8: 12; 18: 8. Iuda stih 7—8; 2 Petr 2: 17).

Numai oamenii vii pot să plângă și să scrâșnească dinții. Insemnează dar, că cei păcătoși vor rămâne vii în iad, în vecii vecilor. Dar viața lor, fără nădejde de mântuire în viitor, se aseamănă cu o moarte spirituală, moartea „dela fața Domnului” (2 Tes. 1: 9).

Intrebare. În ce tablouri mai înfățișează

cuvântul lui Dumnezeu, soarta păcătoșilor de după moarte?

Răspuns. Proorocul Isaia le prezice „pieire“, dar pieire nu asemenea unei distrugerii momentane în para focului, ci asemenea unei arderi pe care nimeni nu o va stinge (Isaia 1: 28, 31).

Putem tălmăci astfel, aceste cuvinte profetice: dacă păcătoșii ar arde fără urmă în văpaia focului, nu ar mai trebui ca focul iadului să arză în veci.

Proorocul Isaia, de altfel înfățișează chinurile vecinice, de după moarte, ale păcătoșilor: „*viermele lor nu va muri*“ 66: 24).

Din aceste cuvinte reiese clar, că păcătoșii, în iad, vor începe să trăiască remușcări de conștiință neîntrerupte și insuportabile, vor încerca o rușine vecinică pentru faptele lor după pământ sau după cum grăește proorocul — „*ocară vecinică și neslăvire vecinică*“ (Ier. 23: 40 Pezi Dan. 12: 2). De aceea a zis Domnul privitor la soarta de după moarte a păcătoșilor — ei vor merge „*în locul cel nestins, unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge*“ (Marc. 9: 43—44). „*Viermele lor și focul*“ vor fi neîncetat în iad; însemnează că acolo vor fi chinuți păcătoșii *întotdeauna* pentru viața lor pământească rușinoasă.

Intrebare. Dar de ce în psalmi se vorbește, oarecum, altceva despre soarta păcătoșilor după moarte, că ei vor pieri... și ca fumul vor dispărea (Ps. 37: 20).

Răspuns. Cu astfel de cuvinte Psalmistul arată moartea păcătoșilor pentru oamenii vii: „*vor muri cei ce săvârșesc rău*“ și amintirea lor se va șterge din sufletul urmașilor de pe pământ întocmai cum „*dispare fumul*“. De aceea se și spune despre ei în Scriptură: „*Fața Domnului este împotriva acelor cari fac rău pentru a șterge de pe pământ pomenirea lor*“ (Ps. 34: 16 Vezi 49: 10—15).

În chipul acesta Domnul șterge doar „după pământ“ amintirea păcătoșilor; în iad însă, ei vor trăi în veci.

Intrebare. Ținându-ne de literă, nu putem oare explica propoziția citată și în alt fel, de pildă așa cum explică adventiștii?

Răspuns. Nu! Nu avem dreptul. Nu putem să ne facem robi literei și să tălmăcim în alt mod expresiile Psalmistului privitoare la soarta păcătoșilor dincolo de mormânt. Trebuie să ne amintim, că în psalmi se vorbește *întotdeauna* în imagini, cu asemănări. Și dacă pretutindeni, în astfel de comparații, începem

să aplicăm sensul literal, vom schimonosi cuprinsul lor inspirat de Dumnezeu. Iată un exemplu! În psalmul 44, stih 23 se spune: „*Scoală-Te Doamne, trezește-Te... Pentru ce dormi?*“. Ținându-se de literă, oare nu ar putea susține cineva, că Dumnezeu doarme, se trezește etc.? Tot astfel nu se poate deduce din psalmi, că păcătoșii nu trăesc după moarte, fiindcă după cuvintele psalmistului cei șterși după pământ „*se vor coborî în adâncimile pământului*“ (Ps. 63: 9). Se vor coborî cu duhul lor care nu moare, se vor coborî pentru a primi fiecare dela Dumnezeu plata pentru faptele sale (Ps. 49: 15, 20), sau după cum spune profetul Daniil: „*Mulți din cei ce dorm în țărână se vor scula: unii pentru viața vecinică, alții pentru ocară și rușine vecinică*“ (12: 2).

Și dacă am presupune, că David nu crede în nemurirea sufletelor noastre, trebuie să-l socotim drept distrugător al întregii descoperiri divine, — om neinspirat de Dumnezeu. Creștinii buni însă nu pot admite așa ceva (Fapt. 2: 30; 7: 46 Comp. Ecl. 12: 5; 1 Cor. 15: 53; etc.; Ioan 5: 28, 29).

Intrebare. Se întâlnesc oare în revelația divină chiar cuvintele noastre: „nemurire“, nemuritor?

Răspuns. Se întâlnesc. Apostolul Pavel scrie Romanilor: Dumnezeu „*va da fiecăruia după faptele sale: viață vecinică acelor cari prin stăruință în fapta bună, caută mărire, cinste și nemurire; iar celor ce nu se supun adevărului — mânie și urgie*“ (— 2: 6, 7, 8).

Cuvintele apostolului, — trebuie să adăogăm, — exprimă exact credința oamenilor de demult în nemurirea sufletelor omenesti (Iov. 19: 25; Ecl. 12: 7; comp. Dan. 12: 2; Înțelept. lui Solomon 3: 4; 6: 19).

Intrebare. Se vorbește oare — direct — în cuvântul lui Dumnezeu că păcătoșii, după moarte, sunt așteptați de nemurire?

Răspuns. Se vorbește clar. Apostolul Pavel învață: „*Nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați* (la venirea Domnului). *Fiindcă trebuie ca acest trup stricăcios să se înbrace într-un nestrăcaciune și acest trup muritor — să se îmbrace într-un nemurire*“ (1 Cor. 15: 52, 53).

Apostolul spune acest lucru pentru toți oamenii, iar aceștia n'au fost niciodată toți numai sfinți. Printre aceștia au trăit întotdeauna și păcătoși pe care deasemenea îi așteaptă nemurirea, dar nu fericirea cu Hristos și chinuri vecinice dimpreună cu demonii (Luca 16: 24, 26).

Intrebare. Ce trebuie să spunem drept concluzie și *pe scurt* despre toate articolele simbolului de credință?

Răspuns. Aceea că în simbolul de credință ortodox se arată *credința evanghelică*, credința apostolică, credința veche părintească — credința care a „întărit întregul univers” în virtute și evlavie.

§. 2. Despre fapte bune.

Intrebare. Ce învață Evanghelia privitor la faptele bune în legătură cu mântuirea noastră?

Răspuns. După învățătura Domnului și Apostolilor, *adevărata credință evanghelică* trebuie să se arate în fapte bune. Domnul a zis: „*orice pom bun face roade bune*” (Mat. 7:17). Iar apostolul Pavel a poruncit ucenicului său Tit.: „*Intru toate arată te pe tine pildă de fapte bune*”. (Tit. 2:7).

Intrebare. Cum să definim mai exact legătura credinței evanghelice cu faptele bune?

Răspuns. Credința evanghelică este temelia virtuților creștine, sau locul în care se pune începutul mântuirii noastre în Hristos. Tocmai de aceea ap. Pavel și Barnaba au înfățișat, pe scurt, temnicerului — drumul unei vieți nouă: „*crede în Domnul Iisus și te vei mântui, tu și casa ta*” (Fapt. 16:31).

Intrebare. Și cum să ne apropiem mai mult de acea mântuire, de dincolo de mormânt, pe care Mântuitorul a promis-o tuturor ucenicilor săi credincioși (Vezi Rom. 13:11)?

Răspuns. Trebuie ca toți, să trăim după credință, săvârșind fapte bune.

Acest lucru l’au predicat apostolii în mod deosebit. În epistola lui Iacob citim: „*precum trupul fără de duh este mort, așa și credința fără de fapte moartă este*” — 2: 26). Apostolul Pavel a scris creștinilor: „*în Hristos nu prețuiește nimic, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur, ci credința care este lucrătoare prin iubire*” (Galat. 5:6).

Intrebare. Ce exprimă cuvintele apostolice citate?

Răspuns. Aceea că pentru Hristos nu însemnează nimic credința fără fapte. Cine își mărturisește credința numai cu *gura* nu se va mântui. După cuvintele apostolului „*și dracii cred și se cutremură*” (Iac. 2:19), cu toate acestea ei sunt osândiți de Domnul la chinuri (comp. Evr. 3:11, 14).

Intrebare. Dar nu ne poate mântui în Hristos numai faptele bune, fără dreapta credință?

Răspuns. Nu! Lucrul acesta se vede din

Faptele Apostolilor. În Cezareea trăia Corneliu — păgân, bărbat „cucernic și temător de Dumnezeu” (capitolul 10:2). El se ruga lui Dumnezeu, făcea danii bogate săracilor, *dar pentru mântuirea lui nu ajungea tocmai dreapta credință*. După predica Sf. Apostol Petru în casa lui, a fost adus și el în biserica lui Hristos și a participat dimpreună cu credincioșii la viața evanghelică binecuvântată (Fapt. 10:47, 48).

Intrebare. Dar ce fapte cere dela noi adevărata credință evanghelică?

Răspuns. Aceste fapte sunt arătate în poruncile fericirilor. Suntem datori să iubim adevărul, să fim blânzi, smeriți cu inima, milostivi față de săraci, să ne deosebim prin curățenia sufletească, să îndurăm nenorocirile trimise de Dumnezeu (Mat. 5-7 capitole). În predica după munte Hristos a cerut astfel de virtuți dela toți ucenicii săi. Și sectanții nu tăgăduesc, că aceste virtuți sunt trebuincioase pentru creștini. Ei însă nu se îngrijesc să împlinească și acele porunci cari să-i îndreptățească a se numi membri ai *Bisericii mântuitoare* a lui Hristos.

Intrebare. De unde reese această îndatorire pentru creștini?

Răspuns. Din învățătura Domnului. Mântuitorul Iisus a spus că „*își dă viața*” Sa pentru ca să întemeieze pe pământ Biserica sa mântuitoare (Mat. 16:18). După Scriptură, pentru noi creștinii este necesar să fim întotdeauna în această biserică ca în „*staulul oilor*” (Ioan 10:9, 16). În afară de acest staul, lupii duhovnicești —eretici și păcătoși pradă pe creștini, îi încurcă în mrejele minciunei, și înșelăciunei (Ioan 10:8-12).

Acest adevăr reiese din comparația pe care o face Apostolul Petru privitor la mântuirea creștinilor în biserica, cu mântuirea lui Noe de potop — în corabie. După cum Noe cu familia sa s’a mântuit dela înec numai pentru că a intrat în corabie, tot asemenea și creștinii se mântuesc din această lume păcătoasă numai prin alipirea la trupul lui Hristos sau Biserica Lui (1 Petru 3:20, comp. Efes. 1:22, 23). În scriptură sunt numiți „*membri*” ai trupului lui Hristos; membrele despărțite de trupul lor însă, se descompun putrezesc, pier.

Însemnează deci, că *temeiul* virtuților tuturor celor ce cred în Hristos constă în stăruința lor de a fi întotdeauna în unire și într’un gând cu adevărata biserică a lui Hristos.

Traducere de PR. ST. ILIESCU, Misionar

PATRONUL SEMINARULUI CENTRAL DIN BUCUREȘTI

— 30 Ianuarie 1929 —

Seminarul Central din Capitală a sărbătorit cu prilejul patronului acestei instituții de cultură teologică, pe d-l Petre Gârboviceanu, care s'a retras la pensie după o activitate neîntreruptă de 41 ani, desfășurată pe tărâmul școalei și al bisericii.

Dimineața s'a oficiat sf. liturghie în capela seminarului. Asistența a trecut apoi în sala de recepție. Au participat la această sărbătorire I. P. S. Patriarh și Înalt Regent Dr. Miron Cristea, d-nii I. G. Duca, Dr. C. Angelescu, Gr. Trancu-Iași, foști miniștri; Stancu Brădișteanu, secretarul general al ministerului cultelor și artelor; R. Franasovici, prof. Cezar Papacostea și C. Kirițescu, directorul general al învățământului secundar; P. Partenie, directorul Seminarului «Central»: d-na Alexandrina Cantacuzino, Ștefan Ion, Ștefan Popescu, directorul general al contabilității din ministerul cultelor; Arhim. Scriban, numeroși preoți și corpul profesoral al seminarului.

Cuvântările.

Păr. *P. Partenie*, directorul Seminarului Central după ce arată însemnătatea vieții sfinților trei Ierarhi: Vasile, Grigore și Ioan, aleși patroni ai acestui așezământ, spune că astăzi dăscălimea seminarului, sărbătorește pe d-l V. Gârboviceanu, care s'a retras la pensie, după 41 de ani de activitate, la catedra de filozofie.

Valoarea personalității d-lui Gârboviceanu este, că a transformat în realități postulatele marilor pedagogi, dând țării noastre ca director al școlii normale și ca profesor, falanga de dascăli timp de 41 ani.

La seminarul Central, în aceeași vreme pedagogul și profesorul se întregea în opera de luminare individuală, care o rupe cu didacticismul rigid și mecanizant, ajutând auto-observațiilor, stimulând calitatea expunerilor și duhul pentru frumosul moral.

Dar d-l Gârboviceanu a slujit școala și biserica în demnitatea de deputat sau senator al jnd. Mehedinți, ca membru al consiliului general de instrucție, ca secretar general la instrucție ca administrator al Casei Bisericii, între anii 1902—1916. A fost consultat la întocmirea tuturor legislațiilor școlare și bisericicești.

Între iluzii și decepții, el a rămas la mijloc, ca un filozof, care își dă seama că în afară de gloria trecătoare a clipelor, numai munca cinstită încununează opera.

Păr. Partenie a oferit d-lui P. Gârboviceanu o carte omagială.

I. P. S. Patriarh și Înalt Regent dr. MIRON, a amintit de vremurile dinainte de războiu când a cunoscut pe d-l P. Gârboviceanu, ca administrator al Casei Bisericii. D-l Gârboviceanu se interesa de aproape de soarta bisericii de peste munți, cu convingerea că numai biserica putea păstra neatins sâmburele românismului.

Năzuințele celor cari au crezut statornic în realizarea unității naționale s'au sprijinit și pe credința bisericii care era una și aceeași la toți frații noștri. D-l Gârboviceanu a fost unul dintre aceea care a pus o parte din sufletul său la ridicarea edificiului Patriei.

D-l *Stancu Brădișteanu*, secretarul general al ministerului cultelor și artelor, a arătat rodnică activitate a d-lui Gârboviceanu la Casa Bisericii, cât timp a fost administrator al acestei instituții.

Ca fost elev, d-l Brădișteanu, relevă însușirile de profesor și educator ale d-lui Gârboviceanu.

D-l dr. *C. Angelescu*, fost ministru, a exprimat omagii fostului său colaborator, care a adus neprețuite servicii școalei și bisericii strămoșești.

D-l *C. Kirițescu* a vorbit în numele ministerului instrucțiunii, relevând contribuția pe care a adus-o d-l Gârboviceanu la întocmirea legislațiilor școlare.

D-l *I. G. Duca*, fost ministru, spune că se asociază la omagiile aduse sărbătoritului și exprimă din partea sa prinosul de recunoștință pentru munca pe care d-l Gârboviceanu a depus-o în timpul neutralității și în vremea războiului. D-l Gârboviceanu poate fi mândru și fericit de activitate. Mândru, pentru că poate vedea rezultatele școalei și ale bisericii și fericit să încheie o activitate în România întregită. Biserica a fost ridicată la rangul de patriarhat, iar școala a ajuns la o strălucire pe care n'o avea acum 40 de ani.

D-l *I. Popescu-Pasărea*, a adus elogii în numele corpului profesoral.

Au mai vorbit d-nii Ștefan Ion, din partea Ateneului român, I. Valaori, Mușătescu și d-na Alexandrina Cantacuzino, din partea societății femeilor ortodoxe.

D-l P. Gârboviceanu a mulțumit pentru cinstea ce i s'a făcut. A făcut apoi un istoric al învățământului nostru secundar și teologic, scoțând în relief progresul realizat timp de 40 de ani, de când d-sa se afla în slujba școlii.

D-sa a anunțat apoi, că din puținul agonisit în viață, câte 50 de mii lei lasă pentru școala și biserica din sat l său natal.

Biblioteca sa o donează școlii normale din Capitală și seminarului Central.

A urmat apoi o agapă la care au toastat : pâr. P. Partenie pentru I. P. S. Patriarh și Înalt Regent și d-nii Ștefan Pop și Const. Georgescu pentru sărbătorit.

I. P. S. Patriarh și Înalt Regent MIRON a închinat pentru pâr. Partenie, pe care l-a cunoscut înainte de războiu și a cărui modestie l-a ridicat la demnitatea în care se află.

Își exprimă mândria față de un asemenea director, de la care pot lua pildă toți directorii de seminarii.

MIȘCAREA MISIONARA

Duminică 27 Ianuarie c. Cercul Pastoral „Odaia”. — Teleorman și-a inaugurat ședințele sale publice cu proiecțiuni cinematografice începând cu parohia Măgurele. Afișe au vestit sătenilor din localitate și împrejurimi acest eveniment.

La ora 8 dimineața au fost prezenți toți membrii cercului, preoți și cântăreți. Slujba Uterniei și Sf. Liturghii a fost săvârșită în sobor de cei 8 membri ai cercului. Pâr. I. Popescu venit în inspecție ține predica. S. S. cu talentul și experiența bogată ce-o posedă, trage frumoase învățăminte din Ev. Fiului risipitor. După Sf. Liturghie a fost săvârșit parastas pentru eroi. Întreaga slujbă s'a desfășurat cu un fast deosebit în fața unei numeroase asistențe, biserica fiind plină până la ultimul loc. Venitul a fost de 245 lei.

După amiază, la ora 1½ — pentru că încă dela această oră sala era arhiplină — s'a deschis ședința cu corul „Cât de mărit” executat de elevii școlii de cântăreți din T. Măgurele și membrii cercului — Apoi Pr. Metodie Popescu — președintele Cercului deschide ședința arătând că astăzi membrii acestui cerc simt o mare mulțumire pentru că au văzut împlinit un ideal al lor, cumpărarea unui cinematograf. Aduce mulțumiri Pâr. Protopop care cu autoritatea și experiența S. S. a fost sprijin puternic pentru împlinirea acestui ideal. Aparatul cumpărat este sis. „Gaumont” cu lampă de proiecție și acumulatori de 12 volți. Proiectează la o distanță de 20 m. A costat cu toate necesarele lui 54.000, sumă azi achitată complet. Aduce mulțumiri următoarelor instituții și particulari cari au donat pentru cumpărarea acestui cinematograf următoarele sume: Camera de Agricultură 10.000 lei, Camera de Comerț 3000, Banca de Credit Mutual 5000, D-l Ed. Mirto, subsecretar de Stat 10.000, Banca Federală Cuza-Vodă 1500, Banca Populară, Braza, din comuna „Odaia” 1000, Banca pop. din com. Traian 1000, Banca pop. din com. Flămânda 700 lei, Filip Julea, directorul Federalei Cuza-Vodă 1000 lei, membrii cercului 10.000 lei. Restul s'a

acoperit din fondurile cercului.

Arată munca preoției pentru împlinirea misiunii sale. Cere poporului să stea alături de preoți cari totdeauna a știut să se sacrifice pentru binele poporului.

Apoi Pâr. Baluță Dumitrescu-Traian tratează subiectul dat „Fericiți făcătorii de pace”.

Urmează apoi recitări, coruri. Cântărețul A. Stănescu și elevul Bujorescu V. dela școala de cântăreți din T. Măgurele, cântă frumoase soluri.

Urmează apoi conferința Pr. Metodie Popescu având ca sub. „Viața Mântuitorului” însoțită de proiecțiuni luminoase, cu filme lucrate în Laboratorul Cassei Școalelor, proprietatea cercului. S. S. tratează până la ieșirea la „predicare a Mântuitorului.”

Urmează apoi rulara următoarelor filme Investirea I. P. S. Patriarh, Serbarea Bobotezei, Parastasul de 6 luni al Regelui Ferdinand, Creșterea vitelor în Canada.

Apoi Pâr. Protopop închide ședința indemnând poporul să urmeze frumoasele sfaturi auzite aici.

După aceasta membrii Cercului au ținut ședința intimă în care s'a examinat aspectul ședinței publice. S'a văzut în această ședință importantul rol al proiecțiunilor Cinematografice. Conferințele devin mult mai interesante.

Și mai ușor de priceput — Totdeauna sălile de ședință devin neîncăpătoare. N'au putut lua parte decât 200—250 de persoane. Mai mult de 300 au rămas pe din afară. Trei jandarmi abia au putut face ordine.

S'a hotărât ca membrii Cercului să stărue ca pe rând, în toate parohiile pe lângă biserici să se clădească săli mari care să poată primi poporul dornic de lumină.

Totdeauna pe viitor se vor tipări bilete de intrare cari se vor împărți la biserică celor ce iau dimineața parte la slujbă, cu cari să poată intra la ședință de după amiază.

Aceasta se va menționa în afișe. Intrarea va fi absolut gratuită ca și până acum.

MIȘCAREA ÎN CLER

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE. CÂNTĂREȚI-PARACLISERI, 15 Oct.—1 Noiembrie 1928.

1. Ioan G. Bobei se numește paraclicer pe data de 1 Octombrie a. c., la biserica filială „Lemnul” Mitropolia Târgoviște jud. Dâmbovița, în locul lui Ioan I. Marin titular, demisionat pe aceeași dată.

2. D-na Elena Anastasescu, diriginta corului bisericii Dichiu-Tirchilești din Capitală, demisionând pe data de 1 Noiembrie a. c., se șterge din state.

3. Ioan M. Popescu se numește pe data de 15 Octombrie a. c., cântăreț la parohia Malca Precista din Ploiești Prahova, în locul lui Adam Crihan demisionat pe data de 1 Octombrie a. c.

4. D. Emanoil Hodrea se numește pe data de 1 Noiembrie a. c., la Catedrala Sf. Patriarhii, în locul vacant.

5. Const. I. Bărbuța se numește pe data de 1 Noiembrie a. c., la parohia Cărligați jud. Teleorman circ. I în locul titularului Voicu R. Grigore, transferat la parohia Vodă Carol.

6. Nicolae I. Manole se numește cântăreț I., pe data de 1 Noiembrie a. c., la parohia Dudești din Capitală circ. II, în locul lui Gh. Ariniș, titular, demisionat pe aceeași dată.

7. Antonie Trongani se numește pe data de 1 Septembrie a. c., dirijor provizoriu al corului bisericii Sf. Nicolae-Tabacu din circ. I a Capitalei în locul lui C. C. Bran, titular, demisionat pe aceeași dată.

8. Ispas N. Popescu cântăreț la parohia Tânganu jud. Ilfov, demisionând pe data de 1 Ianuarie 1929 se șterge din state.

NUMIRI DEMISII, TRANSFERĂRI, DECESE, CÂNTĂREȚI-PARACLISERI, 1—15 Noiembrie a. c.

1. Haralambie C. Andreescu, cântăreț parohia Gârăgău jud. Teleorman II, neprezentându-se la post de la 1 Sept. a. c., se șterge din state.

2. Ioan A. Oriș se numește pe data de 1 Septembrie a. c., cântăreț la parohia Lăzărești jud. Ilfov circ. I, în locul lui Andrei Botez, titular, demisionat pe aceeași dată.

3. Gh. Tolbaș se numește pe data de 1 Noiembrie a. c., cântăreț la parohia Lăzărești jud. Mușcel circ. I, în locul lui I. Rădulescu, demisionat pe aceeași dată.

4. Ilie Militaru se numește pe data de 1 Oct. a. c., paraclicer la Schitu-Măgureanu circ. I, în locul lui Ștefan Vodă, demisionat pe aceeași dată.

5. N. Chișescu se numește pe data de 1 Oct. a. c., paraclicer la Capela Română din Paris-Franța, în locul lui G. Secrieru, internat într-un spital de boale nervoase.

6. Stelian Popescu, cântăreț la Parohia Valea-Lungă, se transferă pe data de 1 Oct. a. c., la parohia Colibași jud. Dâmbovița circ. I, în locul lui Haralambie Văcăreșteanu demisionat la 1 Aprilie 1925.

7. N. Scurtescu se numește cântăreț la parohia Valea Lungă jud. Dâmbovița circ. I, în locul lui

Stelian Popescu transferat pe aceeași dată la Colibași acelaș protopopiat.

8. Neagu C. Marin se numește pe data de 1 Iulie a. c., cântăreț la nou înființata parohie Râncăciuv jud. Dâmbovița circ. I.

9. Petre Glăvan se numește pe data de 1 Septembrie a. c., cântăreț la parohia Sf. Vineri-Herasca din circ. II, a Capitalei în locul lui N. Scurtescu, demisionat pe aceeași dată.

10. P. Dumitrescu cânt. II, la bis. Sf. Nicolae Buzești se avansează pe data de 1 Noiembrie a. c., cânt. I., iar în post de cântăreț al II-lea se avansează pe aceeași dată, paraclicerul Dumitru Stănescu și în postul de paraclicer se numește pe acea dată Ioan Găvănescu.

11. D-l G. Ariniș se numește pe data de 1 Noiembrie a. c., cântăreț la parohia Spirea-Nouă din circ. III-a, a Capitalei în locul lui Const. Popescu demisionat pe data de 1 Noiembrie a. c., spre a-și regula drepturile la pensie.

12. Const. Gonescu se numește pe data de 1 Oct. a. c., paraclicer la parohia Sf. Visarion din Capitală în locul lui Badea M. Florea, demisionat pe aceeași dată.

13. Cântărețul Vlad Slav de la parohia Cămineasca jud. Vlașca circ. I, încetând din viață la 12 August a. c., se șterge din state,

14. P. D. Chirculescu se numește pe data de 1 Noiembrie a. c., cântăreț la parohia Sf. Nicolae Sârbi în locul lui Nicolae Gavriliuță demisionat pe aceeași dată.

16. Ioan G. Diaconu se numește pe data de 1 Noiembrie a. c., cântăreț la Bis. Sf. Apostol parohia Mihai Vodă din circ. III a Capitalei, în locul Const. M. Gheorghe demisionat pe aceeași dată.

17. Const. G. Răzeanu se numește pe data de 1 Oct. a. c., paraclicer provizoriu la parohia Brazi jud. Prahova circ. I, în locul vacant dela 7 Aprilie 1925 prin decesul lui Grigore Kirișescu.

Preotul Gh. Popescu, a fost hirotonit preot pe seama parohiei Hatcărau jud. Prahova și trecut în state pe 1 Iulie a. c.

AU APĂRUT :

Vol. I. — 69 „CUVÂNTĂRI ȘI PREDICI ale unui teolog, mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 382 — 1888-1902. Lei 120. —

Vol. II. — 55 „PASTORALE ȘI CUVÂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —

Vol. III. — 95 „CUVÂNTĂRI. Trei ani de propovăduire pastorală”. Pagini 356, — 1919-1922. Lei 60.

toate de

DR. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preoților noștri spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL”

NUMIRI, TRANSFERARI, DEMISII, DECESE
CANTAREȚI-PARACLISERI 15 Ianuarie—1 Februarie 1929.

1. Petre M. Sgâncă se numește pe data de 1 Noembrie 1928, paracliser la biserica Popa-Rusu, parohia Popa-Chițu, din capitală.

2. Visarion Bulimar se avansează cântăreț II, din postul de paracliser la bis. Sf. Ilie-Grant din circ. III-a a capitalei, în locul lui Popescu I. Grigore, pus în disponibilitate pe aceeași dată.

3. Nicolae M. Corban se numește pe data de 1 Noembrie 1928, în postul de cântăreț în locul lui Const. N. Popescu, demisionat pe aceeași dată.

4. Vasile I. Stanciu se numește pe data de 1 Decembrie 1928, paracliser la parohia Sf. Ilie Grant din circ. III-a a capitalei, în locul lui Visarion Bulimar, avansat cântăreț în locul lui Popescu T. Gheorghe, îndepărtat.

5. Valeriu Georgescu, se numește dirijor la corul bisericii Hagiu din capitală.

6. Dumitru Stănescu, cântăreț la parohia Crevenicu-Mare jud. Vlașca circ. II, neprezentându-se la post, se șterge din state pe data de 1 Ianuarie 1929.

7. Ioan V. V. Gâlniceanu se numește pe data de 1 Ianuarie 1929, cântăreț la parohia Tâța jud. Dâmbovița circ. I, în locul lui Gh. Apostolescu îndepărtat.

8. Petre D. Lupu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Poenari-Enuță jud. Ilfov circ. I, în locul lui Nicolae R. Bălan, încetat din viață în ziua de 5 Noembrie 1927.

9. Const. N. Popa se numește cântăreț pe data de 1 Ianuarie a. c. la parohia Siliștea jud. Vlașca circ. III, în locul vacant din 1924, prin eliminarea titularului Al. N. Costache.

10. Cântărntul Neguț I. Stan de la parohia Cazaci jud. Dâmbovița circ. III, demisionând pe data de 1 Ianuarie 1929, se șterge din state.

11. Marin Dobre cântăreț la parohia Obilești jud. Ilfov circ. III, neprezentându-se la post din Martie 1928 se șterge din state.

12. Nicolae Coran paracliser la parohia Sf. Nifon din Târgoviște, încetând din viață în ziua de 28 Decembrie 1928, se șterge din state.

13. Ioan V. Popescu, se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia urbană Sf. Voevozi din Urlați, în locul lui Al. T. Georgescu, fost provizoriu.

14. Ioan P. Șerbănescu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Negrenii-de-sus, jud. Vlașca circ. III, în locul lui Ioan P. Popescu, demisionat la 1 Ianuarie 1927.

15. Dobre Ion se transferă pe data de 1 Octombrie a. c., la parohia Fundulea jud. Ilfov circ. III, de la parohia Ileana acel protopopiat, în locul vacant prin demisia lui Stoian C. Neagu pe data de 1 Noembrie 1927.

16. Teodor Totolici se numește pe data de 1 Februarie a. c., cântăreț la biserica Albă-Poștă-varii din circ. III, a capitalei în locul lui Apostol Constantinescu, demisionat la 1 Ianuarie 1929.

17. D-l Bănică Dumitrescu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Popa-Soare în locul lui St. Voiculescu, demisionat pe aceeași dată.

18. I. Boștinaru se numește paracliser pe data de 1 Decembrie 1928, la biserica Popa-Soare în locul lui Matei Negulescu, care a părăsit postul pe aceeași dată.

19. Ioan Rânzescu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., dirijor de cor la biserica Popa-Soare, în locul lui Gh. Marinescu demisionat pe aceeași dată.

20. Decebal V. Serpeșeanu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la biserica Popa Tatu, în locul lui Florea Constantinescu, demisionat la 31 Decembrie 1928.

21. Gh. P. Penișoară se numește pe data de 15 Decembrie 1928, cântăreț la biserica Delea-Nouă Kaișt din capitală, în locul lui Gh. Meghea, demisionat la 1 Decembrie 1928.

22. Al. Rădulescu-Budui, se numește pe data de 15 Noembrie 1928, în postul de dirijor, la parohia Dichiu-Tîrchilești din capitală în locul titularului Elena Anastasescu, demisionată pe data de 1 Noembrie 1928.

23. N. Trandafirescu, cântăreț la parohia Blejești-Vlașca circ. II, demisionând pe data de 1 Ianuarie a. c., se șterge din State.

24. Cântărețul Ioan A. Oriță de la parohia Chitila jud. Ilfov circ. I, demisionând din acel post, se șterge din state.

25. M. Nițescu paracliser la biserica Sf. Ioan-Moși din capitală, demisionând pe data de 1 Martie a. c., se șterge din state.

26. Ioan Gh. Bubu, se numește pe data de 15 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Glâmbocelul jud. Mușcel circ. II, în locul lui D. C. Vasilescu, titular, demisionat la 6 Ianuarie 1929.

NUMIRI, TRANSFERARI, DEMISII, DECESE,
PREOȚI 15 Ianuarie 1 Februarie 1929.

1. Pr. Gh. Georgescu nou hirotonit pe seama parohiei Preasna jud. Ilfov circ. III, se recunoaște în state pe data de 1 Octombrie 1928.

2. Pr. Teodor Dumitrescu parohul parohiei Epurești, încetând din viață în ziua de 18 Decembrie 1928, se șterge din state.

3. Pr. Iancu Pietreanu nou hirotonit se recunoaște în statele parohiei Babele jud. Vlașca circ. III. pe data de 1 Noembrie 1928.

4. Pr. Aurel Sterghiu se recunoaște în statele Urleta jud. Prahova circ. II, pe data de 1 Decembrie 1928.

5. Pr. Nicolae Marinescu nou hirotonit se recunoaște în statele parohiei Filipeștii-de-Târg jud. Prahova, pe data de 1 Ianuarie a. c.

6. Pr. Nicolae Diaconescu se recunoaște pe data de 15 Decembrie 1928, în statele parohiei Manga jud. Dâmbovița.

Consilier referent
Pr. EUG BARBULESCU

AU APARUT:

„CARTEA DE RUGĂCIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL”. 150 pag.
Format obicinuut, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICIA DE RUGĂCIUNI”, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsna de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă; Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL”

PAROHII VACANTE

În cuprinsul Protopopiei Jud. Ilfov circ. II. Budești sunt vacante pe 1 Ianuarie 1929 următoarele parohii:

1. Parohia Clătești, com. Mitreni-Ilfov, vacantă de la înființarea ei 1 Ianuar. 1927; are 205 capi familie ortodoxe; 17 pog. sesie parohială și afară de salariul conf. gradului de studii se mai bucură de venitul epitrahilului ce se ridică la 5—6.000 lel anual; are casă parohială bună lângă curtea bisericeii.

2. Parohia Pârlita II-a com. Vasilați-Ilfov, vacantă prin transferarea preotului V. Teodorescu pe 1 Decembrie 1928 ca preot ajutător la parohia Radovanu-Ilfov; are 206 capi de familie ortodoxe; 17 pog. sesie parohială și afară de salariu conf. gradului de studii să mai bucură de venitul epitrahilului ce se ridică la 3—4.000 lei anual; casă parohială n'are.

3. Parohia Vintilă-Vodă com. Popești Leordeni-Ilfov, vacantă de ani de zile; are 30 capi familie ortodoxe; 17 pog. sesie parohială; salariul conf. gradului de studii și venitul epitrahilului circa 1-2.000 lei anual; are casă parohială bună; personalul bisericesc este subvenționat de Onor Prefectura Jud. Ilfov; fiind la 2 km. departe de București titularul ar putea urma cu succes cursurile facultății de Teologie.

Protopopia publică concurs, pentru ocuparea acestor vacante parohii, în termen de 30 zile dela apariția în „Apostolul”.

Candidații vor înainta cererile lor însoțite de actele de preoție sau de transferare la Cancelaria Protopopiei, spre cele de regulă.

Protopop, Icon. G. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh, din Parohia Moșteni, în termen de 30 zile. dela această publicație, în, „Apostolul” Parohia este alcătuită dintr'un singur sat cu 320 familii și 1210 suflete.

Biserica parohială e de zid, în foarte bună stare. Ca beneficiu pentru preot se primește salariul dela stat conf. gradului de studii venitul epitrahilului se cifrează la circa cinci mii lei anual.

Casă parohială și pământ, nu are. Cererile însoțite de acte și memoriile necesare se

înaintează oficial acestei protopopiat care cu raport amănunțit le trimite Sfintei Arhiepiscopii pentru a decide cele de cuviință. mai este vacantă parohia Vișinești.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh din parohia Moroeni cu termen de 40 de zile dela această publicație în „Apostolul” Parohia este alcătuită din satele Moroeni 640 familii cu 8020 suflete și Puchieni cu 50 familii cu 245 suflete. Biserica parohială este de zid în stare mediocră, intenționându-se a se zidi alta nouă chiar anul acesta.

Ca beneficii pentru preot, pe lângă salariul de la Stat conform gradului de studiu, are ca venit al epitrahilului circa zece mii lei. Are pământ fâneață și pomi 4 Hect.

Cererile însoțite de acte și memorii se înaintează acestei protopopii, care cu raport amănunțit se trimite Sfintei Mitropoli spre cele legale.

Mai sunt vacante parohiile Vișinești și Brătești de Sus.

Protopop, D. POPESCU

Mai este vacantă, în această protopopie, parohia Ciolpani-Țigănești, cu 483 familii publicată în „Apostolul” no. 20 din 15 Octombrie 1928.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh al parohiei Slobozia din Capitală, în termen de 30 zile dela această publicație.

Parohia are 120 familii, situată în centrul capitalei. Biserica în bună stare, mai având încă un preot și un diacon.

Preotul este plătit din fonduri proprii salariul de bază și gradațiile, iar sporurile de scumpete dela stat, conform gradului de studii și vechimei.

Are casă parohială foarte bună.

Cererile se înaintează în termenul cerut de regulament oficiului protopopesco al circ. III-a Capitalei.

Protopop, TRAIAN VINTILESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Poenărei Corbi din județul Mușcel pe ziua de 15 Februarie 1929.

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Drăja de sus, din Protopopiatul Vălenii-de-Munte, devenită vacantă, pe ziua de 1 Ianuarie 1929, prin scoaterea la pensie a Preotului Dumitru Dumitrescu.

Parohia are 1115 suflete și 265 familii.

Nu are pământ de cultură pentru personalul bisericesc și nici casă parohială.

Distanța de gară 12 km. și ca venit pentru preot se ridică la 6000 lei anual.

Doritorii vor prezenta actele necesare Protopopiatului Vălenii-de-Munte, în termen de o lună.

Mai este vacantă parohia Ghiaba și Gornetul Cuib.

Protopop, D. ȘTEFANESCU

Parohia are 107 familii cu 560 suflete.

Biserica nu are nici pământ și nici casă parohială.

Beneficii: Salariul, potrivit gradului de studii și venitul epitrahilului circa 3000 lei anual.

Indatoriri: Cele cerute de Sf. Canoane, legile și regulile bisericești.

Cererile însoțite de acte se vor înainta în termen de o lună oficiului protopopesc, care le va da cursul legal.

Protopop, Pr. NIC. M. PROCA

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Secara jud. Teleorman, înființată prin decizia ministerială No. 2432 a. c. prin deslăpire dela parohia Ologi, în termen de 30 zile de la publicație.

Parohia are 290 familii (1080 suflete) cu biserică parohială în bună stare.

Postul este plătit de stat conform gradului de studii. Venitul epitrahilului se ridică la 4—5000 anual. Candidații vor înainta cererile însoțite de acte of. protopopesc de T.-Măgurele conform regulamentului.

Protopop, I. POPESCU

AU APARUT:

- Vol. I — 69 „CUVÂNTĂRI ȘI PREDICI ale unui teolog, mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 382 — 1888-1902. Lei 120. —
Vol. II — 55 „PASTORALE ȘI CUVÂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —
Vol. III — 95 „CUVÂNTĂRI. Trei ani de propovedire pastorală”. Pagini 356 — 1919-1922. Lei 60. —

toate de

DR. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preoților noastre spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL”

DARURI ȘI MULȚUMIRI

— Se aduc mulțumiri soților Marin și Elena Florescu domiciliați în calea Șerban-Vodă No. 9 București, cari au dat bisericii Sf. Ecaterina din Buourești o pendulă în valoare de 4 000 lei. Dumnezeu să-i binecuvinteze și să-le răsplătească cu darurile Lui netrecătoare.

Enoriașii bisericii parohiale Odăile-Mierlari-Ilfov, au colectat suma de lei 85.000, cu care au zidit o casă parohială. Tot ei au prestat și muncă gratuită. Fie să servească de exemplu o faptă atât de creștinească.

— Se aduc mulțumiri D-lor Petre Comănescu și Tănase Iordache enoriași în parohia Sf. Ilie-Grant București, pentru faptul că au învelit din nou turla bisericii lor fără să pretindă vre-o plată. Munca prestată gratuit se evaluează la suma de lei 40.000. Fie bine primit de Domnul un lucru atât de creștinesc.

— Se exprimă mulțumiri D-lui Pictor Marincea Stănescu profesor, pentru faptul că a redus 20.000 lei din costul total al picturii ce a executat în bis. Sf. Ilie Grant. Dumnezeu să-l binecuvinteze și să-l răsplătească.

APEL

către toți autorii de colecții, cari cuprind cântări bisericești, fie pe psaltihie, fie compoziții libere.

I. P. S. Patriarh Miron a înființat cu ajutorul Onor. ministru de Culte și a unor bărbați cunoscători în arta muzicală și bisericească și populară, unii crescuți anume pentru a se ocupa de cultivarea muzicii bisericești pe psaltihie.

O «Academie de muzică bisericească». Această Academie vrea să-și întemeieze o bibliotecă, care să cuprindă tot ce s'a publicat până acum în domeniul cântărilor bisericești, fie pe psaltihie, fie pe note liniare, atât în vechiul regat, cât și în provinciile alipite.

În scopul acesta, roagă cu tot respectul pe autorii unor asemenea cărți și lucrări, să trimeată la subsemnata adresă cel puțin un exemplar din lucrările lor. Aceasta o pot face și cei ce nu-s amatori, dar posed asemenea colecții.

Mulțumim celor ce vor sprijini „Academia”. București, 10 Februarie, 1929.